

*Buluştuk Budapeşte'de
Tuna yandı ben ağladım.
Geçmişî yâd ede ede
Tuna yandı ben ağladım.*

*Aral dedi Musul dedi
Kafkas Kerkük nasıl dedi
Anlat usul usul dedi
Tuna yandı ben ağladım.*

*Dedem Budin'de can verdi
Gönlüm ziyaret isterdi
Açtı kalbini gösterdi
Tuna yandı ben ağladım.*

Ben ağladığına inanıyorum. Çünkü o yapmadığını demeyen, inanmadığını söylemeyen bir şairdi. Dünyayı elinin tersiyle iten, mal biriktirme kaygısı taşımayan ve üstelikte var olanı eşiyile dostuyla yemekten büyük keyf alan bir gönül insanıydı. Her makam ve rütbeden sayısız dostları olan, en üst düzeyde siyasetçilerin saygısını kazanmış, ses sanatçıları tarafından şiirleri notaya dökülerek okunan bir şairdi. Cemal Safi, Halil Soyuer, Avni Anıl, Taner Şener, Güzide Taranoğlu, Zekai Tunca, Tufan Şentürk, Fevzi Halıcı, Hüseyin Tansever, Abdurrahim Karakoç, Mahzuni Şerif ve Hilmi Şahbali'lerle aynı mecliste bulunmuştur.

Koca Şair *Ömrümün Hesabı* isimli şiirinin son beytinde: *Eğer kalmışsa, derler; vefalı birkaç dostu / Vasfî'imizin "Ne hazine bir ömrü harabı var"* derken yaşadığı ömrün bir haraptan ibaret olduğunun şuurunda olan Taşyürek gam dünyasında karşılaştığı hadiseler karşısında kendini o kadar garip hisseder ki, *Garibin İsyanı* isimli şiirinde şöyle ses verir:

*Bir başımda kırk bin sala dolaşır
Görmeden geç, bey kardeşim, görmeden.
Kara bahtım veba olmuş bulaşır
Durmadan geç, bey kardeşim, durmadan.*

*Eşim, oğlum derken, kızım ve sılam
Tavır koydu, şimdi nasıl kurtulam
Bazı dostlar gibi bir kuru selam
Vermeden geç, bey kardeşim, vermeden.*

*Dertli gönlüm, lüküsteeki gömlektir
Mertlik yoğ'u değil, varı vermektir
Vasfî TAŞ'tan değil, camdan YÜREK'tir*

Kırmadan geç, bey kardeşim, kırmadan. diye bitirdiği sekiz kıtalık şiiri iç dünyasında kopan fırtınanın şair yüreğine nasıl bir hasar bıraktığını-vefatına kalp krizinin sebep olduğunu düşünürsek tahmin etmekte zorlanmayız.

Şairlerin yaşarken taşıdıkları değerlerinin fark edilmemeleri ne acı bir durumdur. Hayati Vasfî aramızdan ayrılırken "Jetoncu Amca" olarak ayrılmamalıydı...

Yattığı yer nur mekânı cennet olsun.

KOÇAKLAMA

Ali Kemal MUTLU

Söyletmesin bizi namert
Tarihimiz şanla dolu
Şahadeti sayıp cennet
Ölüme coşanla dolu

Setleri yıkarız bir bir
Yedi düvel bilmez midir
Gökleri delerek, "Tekbir"
Deyip de coşanla dolu

Hele bir bak had bilmeze
Dersini almamış teze
Trabzon hem Kelkit, Rize
Sel gibi taşanla dolu

Hep oynar mı gözün kaşın
Riyakârlık mı nakışın
Bu millet korkmadan kışın
Dağları aşanla dolu

Müslümanlık tersti size
Çanakkale dersti size
Seksen milyon üstünüze
Gelir keheşanla dolu

¹ H. Vasfî Taşyürek Ülkü Tomurcukları, Nüve Matbaası, 1979 Ankara

² A. Karakoç, Suları Islatamadım, Ocak Yayınları, Ekim 1983, Ankara